

ความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ตอนที่ 1

ผศ.สุพล พรหมมาพันธุ์

ภาควิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ Transport Journal ฉบับที่ 508 วันที่ 8-14 ธันวาคม พ.ศ.2551 หน้า 16

ปัจจุบันเราได้พึ่งพาอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการทำงานอยู่ในชีวิตประจำวันเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นการก่อสร้างสารสนเทศ, การจัดเก็บข้อมูล, การจัดการสารสนเทศที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานต่างๆ ดังนั้นคอมพิวเตอร์จึงมีความสำคัญในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นต่อการเรียกใช้งาน ผู้ใช้คอมพิวเตอร์จำนวนมากไม่ได้ตระหนักถึงความปลอดภัยและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับข้อมูลบนคอมพิวเตอร์กันมากเท่าใดนัก ตัวอย่างเช่น ในทางธุรกิจ ต้องมีความมั่นใจในการจัดเก็บสารสนเทศเกี่ยวกับระเบียบของสินค้า, ข้อมูลพนักงาน ข้อมูลของลูกค้า, สารสนเทศในการจัดซื้อสินค้าต่างๆ ต้องเป็นความลับ และมีความปลอดภัยสูง ส่วนผู้ใช้งานอยู่ที่บ้าน ต้องมั่นใจว่า หมายเลขบัตรเครดิตของเขา ต้องมีการรักษาความปลอดภัยที่ดี มิให้ผู้อื่นสามารถล่วงรู้ได้ เมื่อมีการซื้อสินค้าหรือการบริการผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน มีอยู่หลายกรณีด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายของฮาร์ดแวร์, ซอฟต์แวร์, ข้อมูล, สารสนเทศ หรือความสามารถในการประมวลผล หรือบางกรณีอาจเกิดจากอุบัติเหตุทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์เกิดการแตกหัก หรืออาจเกิดจากการบุกรุกล่วงล้ำ หรือบางทีผู้บุกรุกนั้นอาจไม่ได้ต้องการก่อให้เกิดความเสียหาย แต่เขาอาจจะเข้ามาใช้ข้อมูล, เปิดดูสารสนเทศ, หรือโปรแกรมต่างๆ ในเวลาที่คอมพิวเตอร์นั้นยังไม่ได้ปิดล็อก ผู้บุกรุกบางคนได้แสดงหลักฐานทิ้งเอาไว้หรือไม่ก็ฝากข้อความทิ้งเอาไว้ แต่บางคนก็ไม่ทิ้งหลักฐานอะไรไว้ ซึ่งบางทีอาจทำให้คอมพิวเตอร์เสียหายและข้อมูลเสียหาย เป็นต้น

บริษัทที่ทำธุรกิจระหว่างประเทศ ต้องมีความรอบคอบในเรื่องการดูแลรักษาความปลอดภัยเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งเรื่องที่พบโดยส่วนใหญ่เป็นเรื่องของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ (Computer Crime or Cybercrime) ซึ่งเป็นการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับบนอินเทอร์เน็ตเป็นหลัก จากการตรวจติดตามของ FBI ทำให้ทราบว่าอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ที่พบมากที่สุด 3 อย่าง จากทั้งหมด 7 อย่างได้แก่ (1). นักเจาะระบบ (Hacker), (2). พวกบ้าคลั่ง (Cracker), (3). พวกประสาทอ่อนๆ (Script Kiddie), (4). นักสืบของบริษัท (Corporate spy), (5). พนักงานไม่ศีลธรรมจริยธรรม (Unethical employee), (6). พวกขอบขู่เชิญว่าร้ายทางอินเทอร์เน็ต (Cyberextortionist), และ (7). พวกผู้ก่อการร้ายทางอินเทอร์เน็ต (Cyberterrorist) ดังมีรายละเอียดคือ

- **การเจาะระบบ (Hacking)** ส่วนนักเจาะระบบเรียกกันว่าแฮกเกอร์ (Hacker) ถึงแม้ว่า ความหมายดั้งเดิมของคำว่า Hacker จะหมายถึง ผู้มีความกระตือรือร้นหรือมีศรัทธาอย่างแก่กล้าต่อการทำงาน และเป็นคำที่ได้รับการยกย่องชมเชย แต่ความหมายของคำว่า Hacker ในปัจจุบันได้แปรเปลี่ยนไปในทางที่ไม่ดี ซึ่งหมายถึงผู้เจาะระบบหรือผู้บุกรุกเข้าไปเพื่อเข้าถึงข้อมูลในคอมพิวเตอร์หรือบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่างผิดกฎหมาย ซึ่งตัวของ Hacker เองก็ได้เรียกร้องว่า พวกเขาเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์นั้น ก็เพื่อปรับปรุงเรื่องความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ตามหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมาย อย่างไรก็ตาม มีบางบริษัททางองค์กรก็ได้รับความเสียหายจากพวก Hacker มามากต่อมากแล้ว

